

Comunicările Secretarului General privind alegerile pentru Parlamentul European

Anexe:

- **Anexa 1: Raport privind rezultatele alegerilor pentru Parlamentul European**
- **Anexa 2: Proiect de declarație a CE al ETUC în urma rezultatului alegerilor pentru Parlamentul European din 25 mai 2014**

Comitetul executiv este invitat să ia notă de raport și să adopte declarația.

Alegerile pentru Parlamentul European

Atașat este un raport ETUC cu privire la rezultatele alegerilor pentru Parlamentul European din 25 mai 2014 (Anexa 1), precum și un proiect de declarație a Comitetului Executiv ETUC ca urmare a acestor rezultate (Anexa 2).

Anexa 1:

Alegerile pentru Parlamentul European 2014

Rezultatele alegerilor parlamentare europene sunt provizorii, astfel încât dimensiunea grupurilor politice s-ar putea schimba în continuare și noi grupuri pot fi formate (de exemplu, în jurul FN franceză). Dimensiunea principalelor grupuri nu este însă de așteptat să se schimbe în mod semnificativ - și cu siguranță nu într-un mod care ar afecta echilibrul de putere.

În general, partidele politice de masă au pierdut în fața extremei drepte și a partidelor anti-europene și, în mai mică măsură, a extremei stângi. În Franța, extrema-dreapta Frontul Național a condus în sondaj, în timp ce în Marea Britanie, cel mai mare partid a fost Partidul pentru Independența anti-european din Marea Britanie (UKIP). Excepții de la această tendință generală au fost partidele de guvernământ ale Angelei Merkel și al lui Matteo Renzi, în Germania și în Italia, care au avut rezultate bune.

Chiar și după o pierdere de 61 de locuri, Partidul Popular European (PPE) rămâne cel mai mare grup în PE, iar Grupul Socialiștilor și Democraților (S & D), (după ce a pierdut 6 locuri față de rezultatul lor cel mai rău din 2009), rămâne al doilea ca mărime. Împreună, ei au peste 400 din cele 741 de locuri din Parlament.

O schimbare importantă este faptul că PPE nu mai este în poziția de a forma o majoritate alternativă. În timpul ultimei legislaturi și pentru prima dată de când deputații europeni au fost aleși, PPE / ALDE, cu sprijinul conservatorilor britanici, a avut o majoritate absolută.

Grup	Nr de locuri 2014	Nr de locuri 2009	Modificare 2009-14, nr	Modificare 2009-14, %
------	----------------------	----------------------	---------------------------	--------------------------

			de locuri	locuri
EPP (Crestin democrat/conservator)	213	274	-61,	-22%
S&D (Socialisti)	190	196	-6, -	3%
ALDE (Liberali)	64	83	-19,	-23%
Verzii	53	57	-4,	-7%
ECR (incl. Conservatorii UK)	46	57	-11,	-19%
GUE (stanga europeana)	42	35	+7	+20%
NI (partide aflate anterior in EP dar nu intr-un grup – in special dreapta extrema)	41	33	+8	+24%
EFD (incl. UKIP)	38	31	+7	+22%
Altii (partide nou ales inca neapartinand unui grup)	64		+64	
NI-extrema dreapta			24 Franta (FN); 5 Italia (Lega Nord); 4 Austria (FPÖ), Danemarca (DF); 3 Olanda (PVV), Ungaria (Jobbik)	

Prezența la vot a fost de 43,1%, puțin peste cea de 43% înregistrată în 2009, care a fost de un nivel record. Declinul participării a fost oprit, dar prezența la vot a fost mai mică decât la toate alegerile europene dinainte de 2009.

Impactul asupra Parlamentului European

Este de așteptat pe scară largă ca extrema-dreapta și anti-europenii nu vor avea un impact direct major asupra funcționării Parlamentului European și nu au suficiente locuri pentru a avea un impact asupra votului sau a obține poziții de influență, cum ar fi scaune în Comisie. Ei vor fi, fără îndoială, perturbatori și uneori ofensatori. Impactul lor indirect depinde de modul în care guvernele și partidele politice vor interpreta votul.

Până în prezent, extrema dreapta ar trebui să aibă deputații din 2 țări suplimentare

pentru a fi în măsură să formeze un grup (care trebuie să aibă cel puțin 25 de reprezentanți din șapte state membre) .

Grupurile politice se intalnesc deja pentru a discuta despre modalitățile de selectare a președintelui , Președinților de comisie și să ia în considerare alianțe pentru voturile pentru aceste poziții .

Nu au fost coaliții în Parlament echivalente cu coalițiile de guvernământ în parlamentele naționale . În schimb , au existat "oferte" pentru a se împărți funcțiile între părțile principale. În ultimele două parlamente, PPE și S&D au împărțit președinția. Acest acord nu s-a tradus în vot asemănător cu privire la toate problemele, deși a încurajat încercările de a găsi un compromis care să permită principalelor partide să aibă o majoritate. Liberalii au avut frecvent echilibrul de putere atunci când PPE și S & D au fost împărțite. O analiză aprofundată a voturilor cu toate acestea, nu arată un clivaj stânga/ dreapta.

Nici partidele de centru-dreapta, nici cele de centru- stânga nu pot forma o majoritate. Partidele de centru-dreapta au exclus colaborarea cu extrema dreapta. Prin urmare, este de așteptat ca PPE și S & D să facă o înțelegere. Nu se știe dacă o astfel de înțelegere ar putea fi extinsă pentru a include liberalii sau Verzii. Acest lucru ar putea fi văzut ca o modalitate de a arăta că părțile principale sunt conștiente de nemulțumirea alegătorilor și nu continuă cu abordarea "business as usual".

În ultimul Parlament, socialiștii au fost vulnerabili la amenințarea PPE că ar putea găsi o majoritate alternativă cu liberalii și Grupul Conservatorilor și Reformiștilor (ECR) europeni. În noul Parlament nu va mai fi cazul. Socialiștii ar putea avea o influență mai mare în ciuda pierderii alegerilor (sondajele inițiale îi dădeau umăr la umăr cu PPE).

Cine va conduce Europa?

La 26 iunie, Consiliul European își va desemna alegerea pentru Președintele Comisiei Europene, iar Parlamentul European va vota acel candidat la 16 iulie. Cele cinci partide politice europene principale au nominalizat candidați la funcția de Președinte al Comisiei Europene, iar acești candidați au sprijinul grupurilor lor politice în Parlamentul European.

Jean-Claude Juncker, candidatul PPE - cel mai mare partid din Parlament, a declarat în mod clar că el se așteaptă să fie următorul președinte al Comisiei, iar Martin Schulz a recunoscut această victorie. S & D a cerut să îi fie luate în calcul prioritățile (ocuparea forței de muncă, capăt austerității, investiții, tranziție verde).

Consiliul European, înainte de alegeri, părea să fie reticent în a lăsa posibilitatea de a alege partidelor și Parlamentului, dorind în schimb să aibă libertatea de a alege (impune?) propriul candidat. Cu toate acestea, Consiliul, în timp ce are datoria de a

numi - luând în considerare rezultatele alegerilor europene - trebuie să-si prezinte alegerea pentru un vot al Parlamentului European.

Încă nu este clar dacă Consiliul va numi candidatul celui mai mare partid, Jean-Claude Juncker. Principalul contra-candidat (vizibil) al lui Jean-Claude Juncker este David Cameron, dar el este încă departe de a avea o minoritate de blocaj.

Este, totuși, destul de probabil ca Parlamentul să voteze împotriva unui candidat desemnat de către Consiliu, care nu a fost candidatul celui mai mare partid.

În urma unei reuniuni informale a Consiliului pe 27 mai, președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, are mandatul de a deschide discuțiile cu membrii Consiliului, liderii de grup parlamentar și potențialii candidați, inclusiv Jean-Claude Juncker.

Noul președinte al Comisiei va asambla apoi o Comisie care va fi supusă audierilor în Parlamentul European în luna septembrie și, cu condiția ca acestea să fie aprobate de către Parlamentul European, va fi oficializată în noiembrie.

Comisia este probabil să fie mai de stânga decât predecesorul său, având în vedere că Franța și Italia au înlocuit comisarii conservatori cu candidații socialisti/ democrați și că Germania îl va nominaliza probabil pe Martin Schulz.

Lecții

Aceste alegeri reprezintă deja un punct de cotitură din următoarele motive:

- este prima dată când partidele europene au avut candidați pentru președinția Comisiei Europene (selectați și aleși de ei înșiși);
- prima dată când dezbaterile politice din UE au avut loc între candidați;
- prima dată când campania (în principal datorită lui Martin Schulz) a fost europeană și a subliniat clar dimensiunea de stânga și dreapta;
- prima dată când Consiliul UE este obligat să ia în considerare rezultatele alegerilor;
- prima dată când candidatul câștigător va încerca să găsească o majoritate pentru a conveni asupra unui program.

În cazul în care Jean-Claude Juncker este nominalizat de către Consiliul European și ales de către Parlamentul European, echilibrul de putere între Parlamentul European și Consiliul European va fi modificat. Acesta este principalul motiv pentru opoziția deschisă exprimată în unele cercuri. În scurtă sa istorie, PE a fost mereu unit atunci când era vorba de a i se acorda mai multă putere. Nu există îndoială că va fi la fel și în următoarele săptămâni. Previzibil, părerile sunt împărțite cu privire la lecțiile politice în urma acestui vot. Financial Times scrie că "rezultatele reflectă preocuparea crescândă a multor alegători că există prea multă migrație necontrolată peste granițele UE și că astăzi Bruxelles-ul se bucură de prea mult control asupra politicilor naționale economice, fiscale și sociale", în timp ce Le Monde subliniază: "O criza

economica și socială marcată de șase ani de creștere economică aproape egală cu zero și creșterea inexorabilă a șomajului " .

Aceasta reflectă rezultatele diferite din Marea Britanie și Franța și atitudinea diferită a liderilor lor politici. Angela Merkel a vorbit despre noile priorități ale Comisiei în viitor privind locurile de muncă , creșterea economică (teme reluate și de alți lideri , inclusiv Matteo Renzi și Mark Rutte), schimbările climatice și energia; François Hollande a subliniat importanța ocupării forței de muncă, costului de trai și justiției sociale, în timp ce Cameron a declarat că UE a devenit "prea mare, prea autoritară, prea interferentă " .

Herman Van Rompuy este citat în mass-media spunând că el are mandatul de a explora noi politici, precum și de a găsi un nou Președinte al Comisiei.

Componența noii Comisii va fi de o importanță majoră având în vedere că doar 6 din 27 de membri au fost social-democrați în ultimul mandat.

Sindicaliști aleși

Secretarul Confederal al ETUC, Judith Kirton – Darling, a fost aleasă în Parlamentul European și va sta în banca social-democraților. Fostul Secretar General al CSC din Belgia, Claude Rolin, a fost de asemenea ales și va fi în PPE .

Fostul Secretar General al confederației sindicale italiene CGIL , Sergio Cofferati , a fost re-ales, așa cum au fost și Edouard Martin (CFDT Franța) , Thomas Mann, Bernd Lange, Evelyne Gebhardt (Germania), Pierantonio Panzeri (fost membru al Camerei de Muncă din Milano) , Evelyn Regner (ce a detinut funcție în cadrul Federației Sindicatelor Austriece ÖGB) și Olle Ludvigsson (Suedia, a lucrat pentru IF Metall la Volvo) .

Printre membrii "intergrupului sindical" care urmează a fi realesi se află eurodeputații germani Udo Bullman (federația sindicală din servicii Verdi) , Birgit Sippel (IG Metall) și Thomas Händel (fostul director executiv al IG Metall, Furth) și europarlamentarul danez Ole Christensen .

APEL PENTRU INFORMATII - ETUC colectează numele sindicaliștilor nou-aleși în Parlamentul European și solicită tuturor afiliatilor să ofere numele de sindicaliști proeminenți sau deosebit de activi din țara lor, care au fost aleși în Parlamentul European. ☒

O scrisoare a deputaților europeni este în curs de pregătire în care vor fi prezentate prioritățile ETUC, în conformitate cu manifestul distribuit înaintea alegerilor.

Secretariatul a trimis o scrisoare la Jean-Claude Juncker și Martin Schulz, înaintea alegerilor, prin care invită noul Președinte al Comisiei la Comitetul Executiv din octombrie sau decembrie.

Secretariatul va pregăti întrebări pentru comisari, înaintea audierii lor. Înainte de a face acest lucru avem nevoie să știm ce portofoliu va fi atribuit și cui.

Anexa 2:

Proiectul de declarație a Comitetului Executiv ETUC ca urmare a rezultatelor alegerilor pentru Parlamentul European din 25 mai 2014:

1. Rezultatul alegerilor, deși acesta variază de la țară la țară, arată o scădere a popularității grupurilor politice de masă, o creștere la partidele extremiste și o rată ridicată de abținere.
2. Acest lucru demonstrează distanța tot mai mare dintre lucrători, cetățeni, și instituțiile UE și liderii lor.
3. Arată, de asemenea, că politicile de austeritate implementate în ultimii cinci ani nu au convins alegătorii.
4. Liderii politici trebuie să înțeleagă mesajul: UE trebuie să se trezească și să pună în aplicare politici care favorizează crearea de locuri de muncă, care protejează lucrătorii, drepturile oamenilor și modelul social european.
5. ETUC are cerințe și propuneri clare. UE trebuie să acorde prioritate calității ocupării forței de muncă și creșterii durabile. Planul nostru de investiții este mai mult decât oricând o propunere pentru viitor.
6. Partidele eurofobice nu oferă nici o soluție; ele se opun valorilor noastre și doresc o întoarcere în trecut. Într-o lume globalizată statele-națiuni europene trebuie să-și unească forțele; ascunderea în spatele granițelor naționale nu poate fi susținută.
7. Instituțiile UE trebuie să fie mai transparente și mai democratice. Respectarea propunerii partidului majoritar din Parlamentul European pentru noul Președinte al Comisiei este o parte importantă a unui proces democratic îmbunătățit. ETUC sprijină Parlamentul European în poziția sa împotriva oponentilor progresului democratic.
8. Mai mult decât oricând ETUC va depune eforturi pentru a reprezenta opiniile lucrătorilor și va cere rezultate concrete în ceea ce privește calitatea ocupării forței de muncă și Europa socială.